

**2022 m. gruodžio 21 d. Europos Centrinio Banko pateiktas apeliacinis skundas dėl
2022 m. spalio 12 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje
T-502/19 Francesca Corneli / ECB**

(Byla C-777/22 P)

(2023/C 63/31)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantas: Europos Centrinis Bankas, atstovaujamas C. Hernández Saseta, A. Pizzolla, avvocato M. Lamandini

Kitos proceso šalys: Francesca Corneli, Europos Komisija

Apelianto reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2022 m. spalio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimą, priimtą byloje *Francesca Corneli / ECB* (T-502/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:627, tiek, kiek juo buvo panaikinti 2019 m. sausio 1 d. ir 2019 m. kovo 29 d. ECB sprendimai, ir tuo tikslu
- pripažinti Francesca Corneli ieškinį, pateiktą Bendrajame Teisme, nepriimtiniu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio 4 dalį, ir todėl jį visą atmesti.
- Subsidiariai pripažinti, kad ECB sprendimai yra teisėti, kiek jie susiję su šios bylos dalyku ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis nuspręstų dėl jo motyvų, nenagrinėtų skundžiamame sprendime ir
- priteisti iš Francesca Corneli padengti ECB abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas apeliacinį skundą Europos Centrinis Bankas remiasi dviem pagrindais.

Pateikdamas pirmąjį pagrindą ECB tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė keletą teisės klaidų, iš dalies grindžiamų klaidingu faktinių aplinkybių vertinimu, atlikęs Francesca Corneli, teisėtumo veikti ir suinteresuotumo veikti vertinimą, kuris neatitinka SESV 263 straipsnio 4 dalyje įtvirtintų reikalavimų. Konkrečiai ECB tvirtina, kad Bendrasis Teismas:

- i. neatsižvelgė į svarbius faktus, manydamas, kad panaikinti sprendimai paveikė tariamai egzistuojančias Francesca Corneli, kaip *Banca Carige* akcininkės, „teises“, kurių iš tikrųjų nebuvo arba kurioms neturėjo įtakos tokie sprendimai;
- ii. padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad panaikinti sprendimai darė tiesioginį poveikį Francesca Corneli, vienos iš daugiau nei 35 000 smulkiųjų *Banca Carige* akcininkų ieškinio pateikimo momentu, teisinei padėčiai;
- iii. padarė teisės klaidą darydamas prielaidą, kad Francesca Corneli buvo konkrečiai susijusi su panaikintais sprendimais, nes tai turėjo įtakos vienai iš jos statusų – *Banca Carige* akcininkės statusui; jis, Bendrojo Teismo teigimu, ją identifikavo ypatingai, todėl ji buvo konkrečiai susijusi su tokiais panaikintais sprendimais;
- iv. padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Francesca Corneli buvo suinteresuota panaikintų sprendimų panaikinimu skirtingai nei jų adresatas, t. y. *Banca Carige*, nes ši išvada neatitiktų suformuotos jurisprudencijos, susijusios su išimtiniais atvejais, kai galima pripažinti akcininko suinteresuotumą veikti.

Pateikdamas apeliacinio skundo antrąjį pagrindą ECB teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą vertindamas teisinį pagrindą, kuriuo ECB naudojosi priimdama panaikintus sprendimus, nes „žymus kredito įstaigos būklės pablogėjimas“, kaip panaikintuose sprendimuose analitiškai aprašytų sunkių aplinkybių išraiška, yra viena iš ypatingosios administravimo priemonės priėmimo sąlygų. Visų pirma, ECB mano, kad Bendrasis Teismas:

- i. neatsižvelgė į nacionalinių teismų pateiktą Suvestinio bankininkystės įstatymo 70 straipsnio išaiškinimą ir todėl padarė teisės klaidą aiškindamas šią nuostatą ir jos nuorodas į Suvestinio bankininkystės įstatymo 69-octiesdieces straipsnio 1 dalies b punktą apimtį;
- ii. padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į visą nacionalinę teisę, iš kurios aiškiai matyti Italijos įstatymų leidėjo valia visiškai ir tinkamai perkelti Direktyvą 2014/59/ES ⁽¹⁾;
- iii. padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į kontekstinį ir teleologinį Suvestinio bankininkystės įstatymo 69-octiesdieces ir 70 straipsnių aiškinimą, atsižvelgiant į ankstyvos intervencijos priemonių, įskaitant ypatingąjį administravimą, tikslą;
- iv. padarė teisės klaidą manydamas, kad suderintas Suvestinio bankininkystės įstatymo 70 straipsnio aiškinimas, atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59/ES 29 straipsnį, yra Italijos teisės *contra legem* aiškinimas.

(¹) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190).

**2022 m. gruodžio 23 d. LE pateiktas apeliacinis skundas dėl 2022 m. spalio 26 d. Bendrojo Teismo
(pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-475/20 LE / Komisija**

(Byla C-781/22 P)

(2023/C 63/32)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: LE, atstovaujama *advocaat* M. Straus

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą dėl prašymo panaikinti Sprendimą C(2020)3988 *final* arba kitą sprendimą dėl su juo susijusio ginčo;
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui toliau nagrinėti LE (ir su ja susijusių šalių vardu) pateiktus skundo pagrindus ir prieštaravimus dėl ginčijamo sprendimo;

nepatenkinus šių reikalavimų:

- prieš priimant sprendimą dėl pagrindinių reikalavimų nuspręsti arba paskirti laikinąsias apsaugos priemones dėl liudytojų apklausos arba įrodymų, patvirtinančių byloje iškeltus teiginius, pateikimo;
- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą dėl prašymo panaikinti Sprendimą C(2020)3988 *final* arba kitą sprendimą dėl su juo susijusio ginčo ir, jeigu Bendrasis Teismas taip konstatuotų ir nuspręstų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui toliau nagrinėti skundo pagrindus ir prieštaravimus dėl skundžiamo sprendimo;